

CONTRAPUNT

La lluita contra l'esterilitat (I)

A partir d'aquesta setmana sota el títol de "Contrapunt" anirem veient diversos aspectes i problemes que presenta la vida quotidiana; però, el punt de vista amb el qual ho farem serà el que des d'occident es sol anomenar "societats primitives", "exòtiques" o fins i tot "pre-capitalistes". Aquest cúmulo de societats que aniran desfilitant des d'aquesta columna donaran solucions més simples o més complexes, a problemes que a nosaltres —occidentals del s.XX— també ens preocupen. Altres aspectes que veurem mostraran com fets que creiem actuals tenen un origen que es remunta a l'edat mitjana. D'altres més només serviran com a mostrar a què fan altres homes, de què senten i com expressen les seves vivències.

Avui parlarem d'altres formes de lluita contra l'esterilitat, perquè darrerament es tenen moltes notícies sobre els nous mètodes de procreació, derivats del progrés de la ciència i la tecnologia, que farien necessari inventar nous mètodes de filiació, on el legislador hauria d'intervenir. Una lectura antropològica permet dubtar de la novetat del problema, i mostra altres solucions al respecte.

Totes les societats humanes descansen sobre una mateixa exigència: la de la seva reproducció. Això presenta una sèrie de problemes comuns: definir regles particulars de filiació, que garanteixin la legitimitat de la pertinença al grup; configurar la identitat de l'individu en tant que és un ésser biològic i social; regular els seus drets i obligacions; i com no, aportar solucions enfront els problemes d'esterilitat.

No transmetre la vida signfica trencar una cadena que no té final i prohibir-se a un mateix l'accés al status d'ancestre. Es coneixen a Xina tres imperatius enunciats per Mencius: 1) l'acte no filial per excel·lència és no tenir posteritat, 2) els solters representen en si mateixos el major grau de perversitat i deixen de ser persones realitzades, 3) tot matrimoni té el deure de tenir la descendència més nombrosa que li sigui possible.

Etnològicament, a totes les societats la responsabilitat de l'esterilitat sempre recau sobre les dones. Podem trobar nombrosos casos amb diferents formes de fer front al problema. Entre els Samo de Burkina-Faso (antic Alto Volta), les nenes són promeses en matrimoni des del naixement. Però durant la seva pubertat, abans de ser lliurada al que serà el seu marit, la jove pot (i deu) mantenir relacions sexuals durant un màxim de tres anys amb un home de la seva elecció que no sigui el seu futur marit. El primer fill que tingui d'aquesta relació serà reconegut com el primer fill del seu matrimoni i el marit l'acceptarà com a seu; és pels Samo la forma més evident de constatar la fertilitat de la dona.

Salva Montes

Llerona commemora el Mil·lenari de la Parròquia

Sobre les restes de la vella Laurona, romanització del Lauro íber, després de la fuetada fortament destructiva d'Almansur, a l'any 985, apareix per primera vegada el nom de Santa Maria, en la donació d'una peça de terra, feta pels marmesors d'un tal Bellido al monestir de Sant Cugat del Vallès "in termine s. Maria de Laurona" el tres de juny del 990, "dintre la por dels temps".

Un petit estudi històric local, la creixent degradació de molts indrets, la dèria centralista i uniformadora, heretada dels decrets de nova planta que tendeixen a convertir els pobles històrics en barriades amorfes i decadents, juntament amb la llarga dedicació pastoral al tros i a les persones, ens ha mogut a intentar desvetllar el que resta de la Llerona històrica i contemporània, per fer-ne

festa i oxigenar les consciències dels ciutadans; per a reivindicar amb esperit de justícia i solidaritat la nostra personalitat i nom, malmesos per l'alienació esterilitzant de la deixadesa o de les institucions santes.

Com ens municipal, les Franqueses del Vallès, que havien estat administrades com un petit i representatiu estat federal, s'han anat convertint en el típic monstre de cap gros que es va menjant els petits, sobretot quan són del món rural. I això no és, ni just, ni modern.

L'antic riu Vallès, avui, anomenat Congost, s'ha convertit en claveguera que gaudeix de tots els colors i pudors.

El jardí, que era el pla, ha quedat esquarterat per una industrialització duta irracionalment i per l'especulació. Ara és un gran femer o abocador, ben enterenyinat de línies elèctriques... I Llerona amb la boca tancada.

El més gran de tot és que els fills de Llerona, degut a la necessària modernització de l'agricultura, han hagut d'emigrar. En l'aspecte de la feina té una lògica, però és injust i nefast, quan se'ls nega poder tenir habitatge, bo i volent-ho, tenint possibilitats o podent-ne tenir.

Aquest mal de les persones re-

bot contra la comunitat. Això creiem que justifica les festes commemoratives que s'han programat en comissió i han estat patrocinades per l'ajuntament de les Franqueses. La primera etapa commemorativa ve centrada per la data històrica del 3 de juny; la segona, pel 8 de setembre, que és la Festa Major. A les 10 del vespre del dissabte dia 2, a l'esplanada del davant de l'església, músics i coral "Primavera per la Pau", sota la direcció de Genís Mayola, ens van oferir un magnífic concert. Magnífic per la temàtica, autors, interpretació, concurrència i ambientació.

El diumenge al matí, a la celebració normal de l'Eucaristia, la "Coral Polifònica" de Granollers va participar-hi amb dues peces i, tot seguit, ens oferiren un concert del seu variat i selecte repertori, sota la direcció d'Agustí Vidal.

Després dels parlaments del rector de la parròquia, Mossèn Joan; del president del Consell Comarcal, Josep Serratusell, i de l'alcalde, Ricard València, es descobrí el monòlit commemoratiu. L'acte acabà amb un animat i col·loquial refrigeri al Casal.

A les 6 de la tarda, vam tenir ballada de sardanes a cura de la cobla Badalona. Acte seguit una breu interpretació teatral i a la cloenda, havaneres i cremada de rom...

J.G.

Inauguració festiva del nou edifici de l'escola Ginebró

Llinars.- Diumenge passat va tenir lloc la inauguració oficial del nou edifici de l'escola d'E.G.B. Ginebró, en un acte festiu que aplegà unes set-centes persones.

La diada va començar amb l'acte inaugural, seguit de diferents activitats culturals i esportives realitzades pels mateixos alumnes del centre. Al migdia va haver-hi el dinar, amb "paella" per als assistents, i a la tarda, una sessió de ball va posar fi a l'acte.

L'edifici que ocupa actualment l'escola Ginebró, ha estat concebut especialment per l'exercici de l'activitat docent, a diferència de les altres ubicacions que ha tingut l'escola des que l'any 1968 començà a funcionar. La Cooperativa de mestres que integren la plantilla han afirmat que el fet de

tenir un nou edifici ha de repercutir, sens dubte, en una millora sensible de la qualitat de l'ensenyament que s'imparteix en aquest centre.

El nou edifici, que ja es ve utilitzant des de principis d'any, va ser dissenyat per l'arquitecte Joaquim Casals, en una conjunció de criteris tècnics i pedagògics, tant pel que fa als espais interiors i exteriors, com als materials emprats.

Pel que fa a les aules, aquestes es caracteritzen per una gran lluminositat i la possibilitat d'accés directe des de cada una d'elles a l'exterior de l'edifici. L'espai comprès entre les tres aules conformen petits patis, apropiats per a la realització d'activitats esportives.

Escolars de Sota el camí ral de vacances a Mallorca

Aquests dies ja calorosos el jovevent està un xic trasbalsat amb l'arribada del bon temps i de les celebracions del final de curs dels estudis que també els trasbalsa durant els mesos de classe en l'orientació pel camí de la vida. Alguns escolars per assegurar-se un bon final posen a la pràctica la venda de butlletes pel sorteig d'un toca-discos o qualsevol altra futesa moderna que es desitja lluir de la llar; altres convoquen l'assistència a alguna ballada de balls de saló o de discoteca, o a representacions teatrals de bon humor negre, i una majoria d'aquests escolars són auxiliars monetàriament pels pares, avis i tietes que han de mobilitzar-se amb la "cartilla" a operar als establi-

ments que en diuen la "caixa de tots" o bé amb les targetes Visa que, segons les teles, tenen els bitllets inacabables per a tot-hom...

Tot just s'havien finalitzat les festes de l'Ascensió que els escolars del **CoHegi Públic Ferrer i Guàrdia** es desplaçaren a Mallorca on passaren unes mini-vacances contemplant els llocs de bellesa de l'illa de la calma, d'on retornaren el passat diumenge, al matí, esgotats i carregats amb les típiques ensaimades que segur hauran endolcit als seus familiars del barri sota el camí ral i carregats d'il·lusions de tornar a celebrar un altre bon final de curs, és clar, si aconseguen obtenir excel·lents notes.

Granollerina distingida

Hem de convenir que certes vegades un queda espalmat en la captació d'una bona nova i simpàtica com és la de la distinció inesperada que fins ho ha estat per la granollerina recentment distingida. La notícia ens ha recordat els coneguts contes La Ventafocs, Alicia en terra de meravelles... degut a que la protagonista és una joveneta de vint anys, nascuda a Granollers, al barri Sota el camí ral, descendent d'una família modesta que viu en un dels habitatges del Grup Primer de Maig, ben assolellat, amb força jardins i arbres que l'embelleixen. Els seus padrins li escolliren el bonic nom d'Alicia.

Aquesta joveneta de boniques faccions i escultural presència ha estudiat l'atraient i moderna feina de maniquí. Actualment treballa per diferents empreses de Barcelona que promocionen els models d'última novetat que contribueixen a que la gent vesteixi elegantment i per a donar-los a conèixer celebra espectaculars desfílades que mobilitzen a l'element femení que sospi-

ra i desitja contemplar les darreres innovacions de la moda.

Alicia ara està un xic desconcertada per la distinció de ser escollida com la millor en el concurs celebrat el passat divendres al Cap i Casal en que participà com una distracció i per complaure a les amigues del treball. El concurs, veritablement, tenia la seva importància ja que la participació fou d'una vintena de maniquins; que els membres del jurat qualificador tingueren serioses dificultats per assenyalar a la guanyadora en el concurs celebrat a la barcelonina discoteca Camelot i la més bonica i suggestiva van convenir que era, ni més ni menys, la granollerina Alicia Sanz i Villamon. El guardó dona opció a participar a l'elecció de Miss Barcelona 1990 que se celebrà el dia 4 de juliol a la moderna i atractiva sala de festes Scala de Barcelona.

Esperem Alicia que el conte iniciat tingui un final de primera divisió i nosaltres podem dir: notícia acabada, avui, tingui un final feliç com els contes infantils...

Observador